

[Finansministeren.]

fælde faaet Tilslutning fra det ærede Medlem Hr. Korsgaard til, at det er nødvendigt at fastholde de Indtægtslove, der her er Tale om. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard plejer ellers konstant at henvise til, at Finansministeriet undervurderer Indtægtslovene og er tilbøjeligt til at kræve mere, end der er nødvendigt. Men i dette Tilfælde mener det ærede Medlem altsaa, at det er nødvendigt at fastholde den Lov, der her er Tale om. (*Oluf Pedersen:* Han er jo ogsaa Højremand!). Ja, jeg forstaar jo nok, at det har sin særlige Forklaring, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard i dette Tilfælde ser saa pessimistisk paa Situationen, som han gør.

Der er blevet sagt, vistnok af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at en Minister bør dog vide, hvad der kommer ind, og der har i saa Henseende vist sig at indtræde en sørgelig Fordummelse hos Finansministre, efterhaanden som de kommer i Funktion. Jeg vil gerne hertil sige, at saaledes tror jeg nu ikke, man maa se paa det. Jeg tror, at Grunden til, at der ofte kan være Uenighed mellem ærede Medlemmer — og navnlig ærede Medlemmer af Oppositionen — og en Finansminister om, hvad der behøves, og hvad der ikke behøves, er den, at man har forskellige Udgangspunkter for sin Vurdering. Man kan jo — og det kan man ogsaa i ethvert økonomisk Forhold — være Pessimist eller Optimist. Man kan være indstillet saaledes, at man vil være paa den sikre Side i Retning af, at Budgettet kan holde, og man kan være saaledes indstillet, at man ikke under Regeringen flere Penge end strengt nødvendigt, og det paavirker ganske naturligt Bedømmelsen, om man stiller sig paa det ene eller det andet Standpunkt. Og naar der er Tale om at bedømme et Budget paa 500 Mill. Kr. eller deromkring, vil der derfor let kunne fremkomme en Difference paa en halv Snes Millioner Kroner. Det viser sig jo, at man endogsaa kan være i Tvivl — og med Rette — om Resultaterne af det løbende Aars Indtægter og Udgifter, selv om vi er saa langt fremme, som vi er i dette Øjeblik. Jeg kan i hvert Fald ikke paa Grundlag af det, der i Øjeblikket foreligger for mig, sige paa nogle Millioner, hvorledes Resultatet af det endelige Bevillingsforslag vil blive, naar Tillægsbevillingsloven kommer frem,

og jeg kan naturligvis saa meget mindre sige, hvordan det vil komme til at ligge for det kommende Skatteaar.

Naar Regeringen har ønsket disse Forslag behandlet i Skattekommissionen, er det, som sagt, fordi man netop ønsker at faa undersøgt og i det Omfang, det er muligt, praktiseret en Regulering og Aflastning af den indirekte Beskatning. Men det maa efter vor Opfattelse være det eneste naturlige, at man tager disse Ting i Sammenhæng. Jeg vil mene, at det overhovedet vil være vanskeligt i dette Øjeblik at trække enkelte Ting ud, og jeg maa under alle Omstændigheder understrege, at hvis noget saadant skulde ske, maa det i alt Fald være saaledes, at der anvises Dækning ad anden Vej. Men jeg tror ikke paa, at det overhovedet vil være hensigtsmæssigt i dette Øjeblik at ændre i disse Forhold.

Som Situationen nu er, da der er nedsat en Skattekommission, mener jeg ikke, der er Grund til at komme dybere ind paa disse Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke fremsætte Bemærkninger til de Enkeltheder, der i øvrigt har været fremdraget.

Gustav Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Gregersen vilde i mit korte Indlæg i første Omgang se et Bevis for, at jeg var betænkelig ved Situationen. Men der er jo ikke anden Forskel paa Situationen i Dag og da vi forrige Gang behandlede tilsvarende Lovforslag end den, at nu er den Tid ikke saa fjern, da den Række af Skatteproblemer og Toldsatser, vi her behandler, vil være indarbejdet i en samlet Skatteplan, medens vi i forrige Omgang ikke var klar over, hvornaar man kunde faa en rationel Ændring paa dette Felt. Det er i Virkeligheden den eneste Forskel, og den Diskussion, der her har fundet Sted, har givet mig Ret i, at der ikke var Anledning til at gaa i Enkeltheder. Lad mig blot nævne det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Bemærkninger om Benzin-Femøren, om Protektionismen og Paastanden om, at der ikke ligger Penge i Toldlovene af Oktober 1932, og endelig hans lille flotte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rager om Gummistøvlerne. Det er alt sammen Gentagelser af det ærede Medlems Bemærkninger ved forrige Behandling, og der kan, hvis der skal være Tale om en mere indgaaende Drøftelse, ogsaa kun blive Tale